

отвратено отъ тѣхната социалфашистска диктатура, която стигна своята кулминационна точка въ Правилника за дисциплината въ Съюза, не можейки да се ориентира по своя вѣренъ класовъ пролетарски пътъ, се увлече следъ неутралфашиститѣ, безъ да подозира, че то, измѣквайки се отъ устата на единъ вълкъ, попада въ лапитѣ на другъ, който си е надѣналъ агнешка кожа, за да прикрие своята сжщинска природа. А опасността, както въ единия, така и въ другия случай е еднакво гибелна за професионалнитѣ и класово-пролетарски интереси на учебното дѣло на цѣлокупната пролетарска класа, отъ която учителътъ е плътъ и кръвъ; е костъ отъ нейнитѣ кости. Ето защо, учителството нѣма и не бива да има нищо общо, както съ единитѣ, така и съ другитѣ, защото го водятъ не по негови, присжщи на пролетарското му битие, а — по чужди и категорично враждебни нему пжтища; надкласова държава не сжществува; неутрални професионални организации нѣма. Който говори за неутралитетъ въ професионалнитѣ „организации при днешнитѣ крайно изострени класови борби, той не само заблуждава, но и шарлатанствува.

Тѣкмо такава роля играятъ „неутралнитѣ“ всрѣдъ учителското професионално движение. Тѣкмо затова и учителството трѣбва да се пази отъ тѣхния прословутъ „неутралитетъ“, като отъ огнь.

XVI

Борбата за изграждане единния фронтъ на учителскитѣ маси

Въ пеирода на страшната стопанска разруха и голѣми класови боеве следъ империалистическата война бѣ хвърленъ лозунга за изграждане единния фронтъ на трудящитѣ се маси въ името на тѣхнитѣ непосредствени интереси, като въ процеса на ежедневнитѣ економически борби се подготви съзнанието и кали борческата имъ воля за събаряне на капитализма. Първоначално този лозунгъ се прилагаше неправилно, както въ класовото политическо, така и въ синдикалното движение, като се отправяха апели и предложения до буржуазнитѣ партии и синдикални организации за общи акции или даже за организационно обединение на класово-пролетарскитѣ професионални организации съ тѣзи, стоящи на почвата на буржуазното господство. Въ това провеждане на единния фронтъ „отгоре“ намираше ярко отражение кжсогледството на тогавашнитѣ водачи на класовото пролетарско движение у насъ и въ други капиталистически страни, които не виждаха бързия процесъ на фашизиране на буржуазията следъ войната, като ѝ дадоха възможность да се окопоти отъ критичното положение, въ което бѣ изпаднала следъ войната и да разгроми класовитѣ пролетарски организации, като сподави временно борбитѣ на пролетарската класа. По сжщото време, когато „социалистическата“ и други „лѣви“ буржуазни партии и намирашитѣ се подъ тѣхно влияние синдикални организации взематъ активно участие въ подготовката